

Avl på racerene jagthunde

Hermed svar på jeres henvendelse om at der, på DJRs hvalpeliste, skulle stå hvalpe efter en Engelsk Springer Spaniel, som ikke er af FT typen. Vi har valgt at redegøre for de officielle racebeskrivelser, samt hvordan regler og praksis for stambogsføring er hos DJR og andre stambogsførende organisationer, herunder England

Dansk Jagthunde Registrering blev stiftet i 1996. Grundlaget var, at Dansk Kennel Klub (DKK), i samarbejde med Spanielklubben og Dansk Retriever Klub, i fællesskab fik indført et avlskrav, hvor begge forældredyr skulle have en udstillingspræmiering (2. præmie) for at der kunne stambogsføres hvalpe efter dem. Dette ville i praksis betyde, at avl på Retrievere af FT typen ville blive meget begrænset, mens avl på Spaniels af FT typen ville blive fuldstændig umulig, da de aldrig ville kunne opnå en 2. præmie på en udstilling.

DJR's ideologiske grundlag har fra starten været garantien for, at to ægte og stambogsførte jagthunde af samme race altid vil kunne få stambogsført deres hvalpe. Denne garanti blev besluttet for at undgå, at skiftende strømninger i hundeverdenen og/eller personlige interesser, igen skulle kunne skabe en situation, hvor ikke alle jagthunde kunne få stambogsført deres hvalpe.

Når det drejer sig om Spaniels skal man være opmærksom på at stambogsmæssigt findes der kun én race og et racenavn, som er fælles for jagthunde- og udstillingstyperne. Det vil sige at alle Springere er stambogsført som **Engelsk Springer Spaniels**, uanset hvilken type de er. Det samme gør sig gældende for Cockere, som er stambogsført som **Engelsk Cocker Spaniels**. Betegnelsen FT Spaniels er bare en populær dansk talemåde. I Sverige kalder man typen for Jagtspaniels og i England Working Spaniels.

Man kan altså ikke skille hundene rent stambogsmæssigt, da der er tale om typer inden for samme race. Man ville reelt være nødt til at se hundene fysisk eller subsidiært identificere hundene via kendskab til deres afstamning. Det er derfor urealistisk at splitte en race op i flere typer med hver sin betegnelse på stambogen. I 1994 blev denne mulighed undersøgt af Interessegruppen for F.T. Spaniels i samarbejde med Danmarks Jægerforbund. Der blev taget kontakt til FCI, den internationale kennelklub. Svaret var, dengang som nu, at det ikke kan lade sig gøre.

I England, hvor alle Spanielracerne stammer fra, stambogsføres der årligt ca. 14.000 Engelske Springer Spaniels og ca. 22.000 Engelske Cocker spaniels uanset om de er af jagthunde- eller udstillingstyper. Alle får den samme stambog og alle har de samme rettigheder. Giver det problemer i England? Nej.

Overordnet set har alle de begrænsninger, som for eksempel Dansk Kennel Klub har indført i mod FT typerne, været udsprunget af en form for smagsdommeri. Man kunne ikke lide hundene, og frem for alt så udgjorde de en reel trussel imod hunde af "den gamle" type". De vandt flere markprøver og opdrætterne havde lettere ved at sælge FT typerne til jægerne, fordi hundene var bedre.

DJR er ikke interesseret i at gentage de fejltagelser, som Dansk Kennel Klub har begået. Vi har et princip om lige ret for alle ægte jagthunde. Det kan betyde, at der, i mindre omfang, kan blive stambogsført jagthunde, som nogle ikke kan lide. Men de hundesportsfolk, som hævder, at de udgør en trussel mod avlen, er jo ikke bedre end de udstillingsfolk, som blot ville have forbudt FT Spaniels. Denne holdning repræsenterer jo en udvikling, der kan beskrives som et skridt frem og to tilbage.

Heldigvis er der ikke længere så rabiat en holdning hos flertallet af jægere og jagthundefolk. Fortidens frelste holdninger, hvor man ikke kunne tale sammen eller acceptere hinandens hunde, er heldigvis ikke fremherskende længere. I øvrigt har mange års erfaring vist, at netop de hundeklubber og stambogsorganisationer, der har forsøgt at opstille regler og restriktioner, der har til formål at udelukke bestemte hunde, er blevet svigtet af mange af deres medlemmer/opdrættere..

Der skal ikke herske tvivl om at DJRs formål er at stambogsføre ægte jagthunde, og at vi stadig mener at den almindelige jæger altid skal kunne få stambogsført sine ægte hvalpe. Det er både det eneste rigtige, og det eneste der er muligt ifølge reglerne, og vi vil under ingen omstændigheder acceptere, at et lille mindretal af klubbernes hundesportsfolk, fra sag til sag, skal beslutte hvem de kan lide og hvilke hunde de synes er de rigtige.

DJR har tilfredse opdrættere, et godt "brand" som gør at jægerne vil købe opdrætternes hvalpe, og frem for alt en stor troværdighed omkring redelighed og ægthedsprincipperne.

Dansk Jagthunde Registrering
Bestyrelsen